

Marisa Albanese

Doble cel

Doble cel: alumini, videoprojectors, 390 x 250 x 260 cm ph. Luciano Romano

Lloc: Casal Solleric. Pati

Dates: 19 setembre 2015 – 1 febrer 2016

Direcció: Pilar Ribal

Organització: Fundació Palma Espai d'Art

Patrocini: Studio Trisorio, Seda

i Fundación Banco Santander

*Quan serem cap damunt de la vila, que una altra muralla
volta... i hi ha un bell port a cada banda de vila,
i el pas és minso [...].*

(L'Odissea, VI, 262-264)

Coincidint amb la celebració de la Nit de l'Art 2015, la Fundació Palma Espai d'Art inaugurarà el projecte site specific *Doble cel*, de Marisa Albanese.

Doble cel és una reflexió muda, íntima, sobre un tema que des de fa dècades ocupa les nostres cròniques. La imatge és la d'un arbre especular, que transforma les pròpies arrels en branques i ocupa l'espai horitzontalment, i si la copa evoca el dosser del cel, la doble copa evoca dos cels que, confrontant-se, fan veure que els pobles divideixen cels similars encara que dividits.

La copes dels arbres són les línies de la vida que contrasten al cel baix que la sort els va destinar a viure; un arbre amb una doble copa es converteix així en símbol del doble cel habitat per vida obligada a fer-se nòmada. Davall l'arbre d'alumini es van projectant paraules que es mouen com si fossin suport d'aquestes branques, els fluxos lluminosos de cultura que es desplacen i es troben en el fluir del *mare nostrum*. Les paraules són paraules antigues, els fragments pertanyen a un dels texts fundadors de la cultura europea i la visió de la Mediterrània com a font originària del comerç i de la creació, del mite i de la llegenda, l'*Odissea* d'Homer.

Es confronten dos móns en un ésser advers amb el cel que se sent divers, l'acollida es converteix en distància, separació, incomprensió. L'horitzó es fragmenta, i la igualtat és només aparent. *Doble cel* parla del desplaçament dels migrants a la terra, però també del fet de trobar-se dividit per una línia de separació, per un diafragma clar, que divideix les dues parts de l'arbre; cel contra cel.

Marisa Albanese viu i treballa entre Nàpols i Milà. El disseny, l'escultura, el vídeo i la fotografia són els llenguatges que utilitza per a les seves instal·lacions. L'artista s'interessa especialment per temes sociopolítics i de vegades utilitza la repetició cíclica, la serialitat, i també el calc com a metàfora del doble, en la qual el doble sofreix una modificació, adquireix una identitat nòmada. Ha mostrat la seva obra en diverses exposicions individuals i col·lectives a Itàlia i a l'estranger i ha realitzat escultures per a institucions públiques. El 2011 una obra seva, V.104, va ser adquirida per a la col·lecció permanent d'art contemporani del Museu Nacional de Capodimonte de Nàpols; el mateix any, l'escultura *Fragilitas* va entrar a formar part de la col·lecció del Pio Monte della Misericordia i el 2014 el vídeo *Via Settembrini* va passar a formar part de la col·lecció del Museu Madre de Nàpols. Ha creat la instal·lació *Combattenti* per a la Metropolitana de Nàpols.

Marisa Albanese

Doble cel

Doble cel: aluminio, videoproyectores, 390 x 250 x 260 cm ph. Luciano Romano

Lugar: Casal Solleric. Patio

Fechas: 19 septiembre 2015 –
1 febrero 2016

Dirección: Pilar Ribal

Organización: Fundació Palma Espai d'Art

Patrocinio: Studio Trisorio, Seda y Fundació Banco Santander

*Donde se sube a la ciudad que está cercada por alto y torreado muro
y tiene a uno y otro lado un hermoso puerto
de boca estrecha [...].*

(L'Odissea, VI, 262-264)

Coincidiendo con la celebración de la Nit de l'Art 2015, la Fundació Palma Espai d'Art inaugurará el proyecto site specific *Doble cel*, de Marisa Albanese.

Doble cel es una reflexión muda, íntima, sobre un tema que desde hace décadas ocupa nuestras crónicas. La imagen es la de un árbol especular, que trasforma las propias raíces en ramas y ocupa el espacio horizontalmente, y si la copa evoca el dosel del cielo, la doble copa evoca dos cielos que, confrontándose hacen ver que los pueblos divisan cielos similares aunque divididos.

La copas de los árboles son las líneas de la vida que contrastan en el cielo bajo el que la suerte las destinó a vivir; un árbol con una doble copa se convierte así en símbolo del doble cielo habitado de vida obligada a hacerse nómada. Bajo el árbol de aluminio se van proyectando palabras que se mueven como si fuesen el sustento de estas ramas, los flujos luminosos de cultura que se desplazan y se encuentran en el fluir del mare nostrum. Las palabras son palabras antiguas, los fragmentos pertenecen a uno de los textos fundadores de la cultura europea y la visión del Mediterráneo como fuente originaria del comercio y de la creación, del mito y de la leyenda, la *Odisea* de Homero.

Se confrontan dos mundo en un ser adverso con el cielo que se siente diverso, la acogida se convierte en distancia, separación, incomprensión. El horizonte se fragmenta, y la igualdad es solo aparente. *Doble cel* habla del desplazamiento de los migrantes en la tierra, pero también del hecho de encontrarse divididos por una línea de separación, por un diafragma claro, que divide las dos partes del árbol; cielo contra cielo.

Marisa Albanese vive y trabaja entre Nápoles y Milán. El diseño, la escultura, el vídeo y la fotografía son los lenguajes que utiliza para sus instalaciones. La artista se interesa especialmente en temas sociopolíticos y en ocasiones Albanese utiliza la repetición cíclica, la serialidad, y también el calco como metáfora del doble, en la que el doble sufre una modificación, que adquiere una identidad nómada. Su obra se ha mostrado en numerosas exposiciones individuales y colectivas en Italia y en el extranjero y ha realizado esculturas para instituciones públicas. En 2011 una obra suya, *V.104*, fue adquirida por la colección permanente de arte contemporáneo del Museo Nacional de Capodimonte de Nápoles; en el mismo año, la escultura *Fragilitas* entró a formar parte de la colección del Pio Monte de la Misericordia y en 2014, el vídeo *Via Settembrini* pasó a formar parte de la colección del Museo Madre de Nápoles. Ha creado la instalación *Combattenti* para la Metropolitana de Nápoles.